

Una gran nau de cultura al centre de València

El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València realitza al llarg de tot l'any un interessant i atractiu programa d'activitats que té en les exposicions temporals, la música, el teatre, l'art i el debat, els principals protagonistes. L'aposta de la Universitat de València es materialitza en la tasca d'apropar la cultura, no sols a la comunitat universitària, sinó al públic en general.

Les fotografies utilitzades en este reportatge són de Eduardo Alapont, cedides per la Universitat de València.

A la pàgina anterior:

- a) Claustre de la Universitat.
- b) Façana de l'edifici històric de La Nau.

A esta pàgina:

- c) Acte d'inauguració de la mostra sobre la figura i el treball de l'artista valencià Josep Renau.
- d) Les Serenates al Claustre són ja un fixe en l'agenda cultural valenciana quan s'apropa l'estiu.
- e) Espectacular imatge de la Capella de la Universitat, escenari de l'actuació d'un cor infantil.

Després de la gran celebració dels cinc segles de la creació de la Universitat de València, l'any 1999, el Centre Cultural La Nau, té com a objectius essencials la presentació d'un ampli i variat programa d'activitats culturals que inclouen l'estudi i la difusió del patrimoni cultural de la Universitat de València, la presència d'activitats culturals en l'ampli marc geogràfic universitari i la divulgació de l'àmbit cultural en la societat valenciana.

Per tal d'assolir estos objectius, el Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València canalitza i organitza les activitats que programa al llarg de l'any a través de les aules culturals de Música, Teatre, Poesia i Fòrum de Debats i Àrea de Patrimoni, així com la Fundació General de la Universitat de València, especialment a través dels patronats d'Activitats Musicals i Martínez Guerricabeitia.

Els responsables de la programació cultural de La

La Universitat ha fet un esforç per tal que La Nau abaste totes les expressions culturals

Nau són conscients de la necessitat d'aconseguir que l'edifici històric de la Universitat siga sentit i assumit per la ciutadania en general com un gran centre cultural que ix dels marges de la Universitat pròpiament dita.

És per això que realitzen un gran esforç per diversificar al màxim la seua oferta, que abasta totes les expressions culturals, des de la plàstica al debat i la reflexió, passant per la música i el teatre, entre d'altres disciplines.

Passa a la p. 61

“La Universitat de València mantindrà la seua mitjana d'exposicions, malgrat la actual crisi”

Rafael Gil

Vicerektor de Cultura de la Universitat de València

Gil destaca l'impacte que tindran en l'any cultural 2009 les mostres que la UV organitzarà sobre l'expulsió dels moriscos i la relació entre arts plàstiques i psiquiatria, en un exercici marcat per la coyuntura econòmica

Un gran especialista en l'art contemporani dels segles XIX i XX i un apassionat de l'obra de Francisco de Goya. Així és com es defineix Rafael Gil, vicerektor de la Universitat de València, que encara el seu segon mandat en el càrrec decidit a que l'actual situació de crisi econòmica no merme els nivells de qualitat de la programació cultural i expositiva de la institució.

Quines seran les línies mestres que regiran la programació cultural de la Universitat de València durant el proper curs?

En primer lloc, per al proper curs s'enfremem a un repte molt important, determinat en part per la situació econòmica, que ens obliga a replantejar-nos la nostra tasca i els nostres projectes.

I com es concilia una gran activitat cultural, amb un coyuntura de retraïment econòmic?

El que el Vicerektorat de Cultura de la Universitat de València es planteja és mantindre la mateixa oferta cultural que la institució ha vin-

El vicerektor, Rafael Gil, al seu despatx.

gut desenvolupant en els últims anys. No obstant això, si que és cert que cal reorientar-la de la següent manera: reduint el nombre d'exposicions de producció

pròpia i substituir-les per altres exposicions conveniades amb organismes i institucions. D'aquesta forma podrem mantindre les al voltant de 20 exposicions

El rector de la Universitat, Francisco Tomás, y el vicerektor de Cultura, Rafael Gil, en una activitat de la Nau Gra.

L'oferta cultural de La Nau és global i permet al ciutadà gaudir tant d'actes com conferències, com d'actuacions musicals o utilitzar la meravellosa biblioteca.

anuals, la mitjana que estem tenint en els últims exercicis.

Per altra banda, estem buscat patrocinis i aprofundint en la participació de diversos agents externs en els productes culturals de la Universitat de València, tant a nivell privat, com a nivell públic.

Recentment s'han commemorat els 25 anys de vida de la Fundació General de la Universitat, com està afectant la crisi econòmica als patrons? Repercuteix?

Sí, clar que repercuteix. De fet, fa poc de temps vam fer un acte de reconeixement al patrocini de la Fundació al llarg de 25 anys. Un homenatge merescut, ja que ha si-

gut molta la gent i moltes les institucions que s'han implicat amb la Universitat per tal de donar suport a les seues activitats en general i a les culturals particularment.

De eixa vintena d'exposicions que té previst programar per al nou exercici, quines destacaran i marcaran una fita dins la programació cultural universitària?

Al menys tres grans mostres seran definitòries de la programació cultural de la Universitat de València. La primera serà la commemorativa de l'expulsió dels moriscos, en 1609. La comencen en febrer, amb motiu d'este fet històric transcendental en la història de la Comunitat Valenciana.

Després, estem treballant, i espere que es desenvolupe de forma correcta, una exposició sobre el món de Ferrnando Arrabal.

La tercera gran exposició, que m'il·lusiona molt, ja que inicia una altra línia de treball, és una mostra sobre l'art dels bojos, allò que s'ha denominat erròniament "art brut".

Esta exposició la farem coincidir amb un congrés internacional de psiquiatria i per al desenvolupament d'estes dos activitats paral·leles anem a articular dos espais per primera vegada simultàniament, el del Centre Cultural la Nau de la Universitat i el Palau de Cerveró.

En què consistiran els actes amb motiu del 600 aniversari de l'expulsió dels moriscos?

Per primera vegada, esta exposició serà a tres bandes. Està preparada per la Universitat de València, amb professors de la institució; però realitzada amb el suport de Bancaixa i la Societat Estatal de Commemoracions Culturals. Costa molt més fer les coses si cal conveniar-les i tractar-les amb segones i terceres persones, però és convenient implicar a altres institucions en els projectes.

Les col·laboracions permeten donar a conèixer i fer que la gen crea en els projectes que presentes i això és molt important. Amb motiu de la commemoració del 600

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

L'orfeó de la Universitat de València, durant una actuació a la part superior del claustre de La Nau.

“En els deu anys de vida de La Nau s’han fet moltes coses. S’ha convertit en un punt de referència de la UV”

“El Centre Cultural La Nau ha aconseguit dotar a la institució d’una gran visibilitat”

aniversari de l'expulsió dels moriscos organitzarem una magna exposició amb fons de Bancaixa, el préstec dels quals s'està tramitant, i procedents d'altres fonts. Com a complement, es celebrarà un cicle de conferències sobre la significació de l'expulsió dels moriscos en la societat valenciana.

En la seua opinió, quin és el motiu per el que les visites a les exposicions de la Nau s'han triplicat en un any? Quina és la clau de l'èxit?

Jo veig dos factors essencials. En primer lloc, en els darrers sis anys, un moment estelar en la projecció social de La Nau com a Centre Cultural va ser l'exposició del Keith Heraring, el 2005. Entre altres raons, perquè l'exposició, al marge de que era molt atractiva de per sí, comportà una enorme campanya de difusió, donat que va estar sos-

tinguda econòmicament per Bancaixa, amb anuncis en televisió, premsa, tramvies... Mai la Universitat de València haguera pogut efectuar una despesa tan gran en publicitat.

Des d'aleshores, la societat valenciana començà a tindre consciència que existia un centre cultural de referència, que no col·lidiona i que no pretén tampoc estar en un espai diferent, més enllà de l'espai propi de la Universitat de València; i que no competeix amb cap altre espai cultural de la ciutat. A partir d'eixe moment, La Nau començà a tindre un reconeixement social. Després, sempre intentem que a cada curs n'hi haja exposicions vanguardistes, tant en la seua projecció, com en el seu atractiu.

Molt prompte, el 2010, es commemora la reobertura de La Nau. Què ens

oferirà per a l'efemèride la Universitat?

Treballarem per tal de fer memòria. En deu anys s'han fet moltes coses i especialment s'ha tingut ben present, desde les directrius polítiques de la Universitat, el convertir este espai en un punt de referència de la Universitat, també desde el punt de vista de donar a conèixer la investigació d'una forma molt més quotidiana i superant la tradicional publicació científica.

A més, a més, el Centre Cultural La Nau de la Universitat de València ha aconseguit dotar a la institució d'una visibilitat que li va permetent transmetre que la universitat no només és docència i investigació, sinó que també transita un camí per tal de tornar a la societat allò que esta posa en ella.

La programació cultural de la Universitat de Va-

lència sempre ha estat molt vinculada a la realitat social valenciana i a la seua història...

Nosaltres tenim diferents línies d'actuació que han permès formar un espai propi, que no col·lidiona i evite enfrontaments amb altres institucions, ja que n'hi ha camp per a tots. Una d'estes línies és la de recuperar la memòria d'aquells moments rellevants a la nostra història. Una altra línia es la de posar en valor les figures representatives de les nostres arrels. Una altra és la de la cooperació internacional i, després, l'art contemporani.

Estes són bàsicament les línies en què treballem i que desenvolupem a la nostra programació en la mesura que tenen molt a veure amb la Universitat, com a centre científic i d'investigació i, alhora, de responsabilitat social.

vitats musicals que proporcionen suport a esdeveniments consolidats, com les Serenates al Claustre, realitzades durant els mesos de juny i juliol. La Sala Matilde Salvador és l'escena de La Nau, on els amants del teatre poden gaudir d'un gran nombre de representacions al llarg de tot l'any. També podem assistir a la reflexió al voltant de les principals preocupacions actuals a través de les moltes conferències i debats que al llarg del curs s'organitzen en l'Aula Magna i en les aules de la tercera planta, d'aquest edifici centenari. La Nau és un centre cultural obert. No és una afirmació gratuïta. Este centre ofereix al visitant no només la possibilitat de participar en les nombroses activitats que s'hi realitzen al seu interior. La Nau és referència a València per la seua biblioteca i per disposar d'espais de sociabilització en la cultura com La Tenda, on poder comprar els productes i les publicacions de la Universitat de València, i la Cafeteria, que esdevé un magnífic espai d'esbargiment.

A esta pàgina

- a) La Biblioteca Històrica de La Nau albergà peces sobre la II República durant les activitats de l'any passat.
- b) La cafeteria del Centre Cultural La Nau és un punt de trobada perfecte.
- c) La Tenda.

Ve de la p. 57

La presència musical en La Nau la podem trobar cada dimecres en el cicle de concerts "Música a la Capella", una activitat que ha esdevingut tot un èxit, atesa la gran resposta que el públic de València està oferint. L'Orquestra Filharmònica i el Cor de la Universitat elaboren anualment programes i acti-

LA NAU per dins

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

L'origen de l'edifici universitari, obra del cèlebre arquitecte de l'època **Pere Compte**, cal buscar-lo a finals del segle XV quan el Consell de la Ciutat va decidir unificar en un sol lloc els diferents centres d'estudis superiors de València. Així, l'any 1492 es parla per primera vegada de la creació d'un Estudi General, situat en el carrer de l'Hostal de

la Nau, però caldrà esperar al 23 de gener de 1501, data en què serà una realitat la creació de la Universitat de València gràcies a la butlla firmada a Roma pel cardenal **Roderic de Borja**, elevat al soli pontifici com Alexandre VI. La inauguració oficial es realitzarà el 13 d'octubre de 1502, festivitat de Sant Lluc, patró de la Universitat de València.

L'Estudi General està delimitat pels carrers de la Nau, de la Universitat, el de Salvà i la Plaça del Patriarca. Darrere la seua aparent uniformitat arquitectònica, l'edifici és fruit d'un llarg procés constructiu que abasta quasi cinc segles de duració i deu la seua actual fisonomia arquitectònica a un projecte parcial de façana per a la seua Biblioteca, realitzat en 1789 per Joaquín Martínez dins d'un corrent marcadament neoclàssica. Així, l'actual edifici universitari constituïx una de les escasses mostres de l'arquitectura valenciana neoclàssica.

El Claustre Major és un dels elements més representatius de l'edifici. Obra de Sebastián Monleón, es va començar a construir en 1844 i el resultat va ser un claustre d'una monumentalitat greu i serena, format per columnes d'orde dòric amb un potent entaulament. Quaranta anys després s'instal·là al centre del pati l'estàtua fosa en bronze de Lluís Vives, modelada per l'arquitecte i escultor valencià Josep Aixa i fosa en una sola peça pel mestre Rius en els tallers de "La Primitiva Valenciana". Amb motiu de la celebració del IV Centenari, les parets de la galeria del pati es van decorar amb medallons amb bustos de personatges vinculats a la història de la Universitat des de la seua fundació, mentre que entre els anys 1943 i 1944 es va realitzar la columnata jònica del segon pis amb barana de balustres i el remat que alberga el rellotge.

L'actual **Capella de la Sapiència** de la Universitat es va realitzar en la tercera dècada del segle XVIII i té la seua entrada pel pati rectoral. De mesurada decoració barroca, la capella consta d'una sola nau de quatre trams amb dues tribunes en el tercer tram i cor alt als peus.

Quant al **Pati Rectoral**, es tracta d'un espai de concepció neorrenacentista projectat a finals del segle XIX. La seua contemplació ens aproxima a

la idea d'un petit *cortile* romà del segle XVI on tots els seus elements arquitectònics s'ordenen en una perfecta simetria i austeritat clàssica. Este celobert de tres altures constituïx una al·legoria dels ensenyaments universitaris impartits en aquells moments per la Universitat, amb medallons i nínxols en què es representen simbòlicament les facultats de Ciències, Medicina, Lletres i Dret, a través de bustos en relleu de Newton, Hipòcrates, Petrus Lombardus i Justinià.

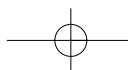
El teatre acadèmic o Paraninmf es va construir a mitjan segle XVII. De planta quadrada, cobrix tot el seu espai amb una agosarada volta de canó i una graderia. Tot el seu perímetre es troba decorat per

una galeria de retrats de personatges històrics vinculats a la Universitat de València.

La Biblioteca és obra d'un dels arquitectes més significatius del Neoclàssicisme a València, Joaquín Martínez. Es va

començar a alçar a la cantonada dels carrers de la Nau i de la Universitat, i es va ubicar en el pis principal aprofitant les restants dependències per a ampliar el nombre d'aules.

paraninmf i biblioteca

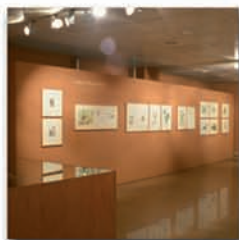
vine al botànic i viu la natura

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Jardí Botànic

C/ de Quart, 80 · 46008 València · Telèfons: 963 15 68 00, 963 15 68 17 (informació) 963 15 68 18 (visites concertades) · fax: 963 15 68 26

El Jardí Botànic de la Universitat de València es va fundar l'any 1567 per a l'estudi de les plantes medicinals. Ha ocupat diferents espais a la ciutat de València i l'any 1802 es va instal·lar a l'Hort de Tramoieres, la seua ubicació actual.

Primavera, estiu, tardor i hivern cada estació presenta un paisatge diferent. Les orquídies, els cactus, l'horta, els grans arbres, les flors, les llavors, els colors, els olors, la tranquil·litat, el silenci, la relaxació, una ombra, aire fresc, és la nostra millor oferta per als visitants. Això és el Jardí Botànic.

A més el Jardí Botànic organitza al llarg de l'any exposicions, tallers, excursions i també conferències i concerts.

PER ARRIBAR

Autobusos: 1, 2, 5, 7, 22, 61, 62, 63, 73, 79, 80, 81, 95;
Interurbans: Aldaia, Alaquàs, Aeroport, Manises, Torrent
Metro: Línia 1: estació Túria;
 Línia 3: estació Àngel Guimerà.

HORARI:

Obert tots els dies excepte els dilluns, el 25 de desembre i l'1 de gener i tots els dies amb vent i pluja

- de novembre a febrer: de 10.00 a 18.00 hores
- març i octubre: de 10.00 a 19.00 hores
- abril i setembre: de 10.00 a 20.00 hores
- de maig a agost: de 10.00 a 21.00 hores

Entrada gratuïta per a xiquets menors de 7 anys, pensionistes i comunitat universitària
 Fullets informatius en diversos idiomes

Ahora... Tú decides

Intervención e integración
en adicciones
y otras conductas

964 21 45 93

